

РЕШЕНИЕ

№ 32794

гр. София, 07.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 02.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **5484** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. М. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. П., срещу Заповед № ИА-ЧР-202 / 07. 05. 2025 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при издаването и са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че не е налице действително съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени процесната заповед. Претендира разносните по делото. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Прави възражения за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на 07. 05. 2025 г., а въпреки че на оригинала на жалбата няма поставена дата на постъпване, в съпроводителното писмо, с което е изпратена преписката в съда изрично е посочено, че същата депозитирана в деловодството на ответника на 21. 05. 2025 г. и на стр. 15 е представено копие от жалбата с входящ номер, поради което същата е подадена в срок от

надлежна страна, при наличие на правен интерес и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По делото няма спор, че жалбоподателят Е. М. М. е бил назначена на длъжността „главен експерт“ в отдел „Човешки ресурси“ на Дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“ на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ /ИАИЕУ/. С Постановление № 26 на МС от 09. 04. 2025 г. (обн. ДВ, бр. 31 от 11.04.2025 г., в сила от 11.04.2025 г.) е приет нов Устройствен правилник на Министерството на електронното управление. С това постановление са направени редица изменения и в Устройствения правилник на ИАИЕУ, включително и по отношение на общата численост на персонала.

Съгласно § 2, ал. 2 от ПМС № 26, дейностите по ал. 1, свързани с текущо счетоводно отчитане, управление цикъла на обществените поръчки, административно обслужване и управление на човешките ресурси, се осъществяват от МЕУ като споделени услуги. Редът и начинът на изпълнение на дейностите като споделени услуги се определят със заповед на министъра на електронното управление.

Със Заповед № МЕУ-6338 / 02. 05. 2025 г. на министъра на електронното управление е предвидено, считано от 02. 05. 2025 г. дирекция „Управление на човешките ресурси и собствеността в МЕУ да изпълнява споделени услуги по отношение на ИАИЕУ, касаещи управлението на човешките ресурси. С тази заповед е предвидено също така в срок до 07. 05. 2025 г. да се изготви и утвърди длъжностно разписание на ИАИЕУ.

С доклад рег. № 539 / 07. 05. 2025 г. на главния секретар на ИАИЕУ до изпълнителния директор е предложено утвърждаване на длъжностно разписание на агенцията.

Със Заповед № ИА-ИЕУ-2665 / 07. 05. 2025 г. на изпълнителния директор на ИАИЕУ е утвърдено длъжностно разписание на агенцията, в сила от същата дата.

Със Заповед № ИА-ЧР-202 / 07. 05. 2025 г. на изпълнителния директор на ИАИЕУ е прекратено служебното правоотношение на Е. М. поради съкращаване на длъжността, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСЛ и във връзка с утвърденото щатно разписание, считано от 07. 05. 2025 г.

Съгласно действалото преди тази дата длъжностно разписание към 06. 05. 2025 г. (стр. 106) длъжността „главен експерт“ в отдел „Човешки ресурси“ на Дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“, която е заемала М. е била с численост 4 човека.

С новото разписание, в сила от 07. 05. 2025 г. (стр. 18) в дирекция Дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“ въобще няма отдел „Човешки ресурси“.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, тъй като съгласно чл. 4, , ал. 1, т. 16 от Устройствения правилник на ИАИЕУ, изпълнителния директор изпълнява функциите на орган по назначаването по Закона за държавния служител и по Кодекса на труда по отношение на служителите в Агенцията.

В тази връзка, по делото е представена (стр. 112) Заповед № ЧР-138/ 04. 09. 2023 г. на министъра на електронното управление, от която е видно, че В. Б., който е подписал оспорения акт е назначен за и.д. изпълнителен директор на ИАИЕУ.

Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Изрично в оспорената заповед се сочи, заплащане на дължимото обезщетение за неспазения срок на предизвестие, поради което са неоснователно доводите за неспазено предизвестие.

Под съкращаване на длъжността се разбира намаляване, премахване за в бъдеще на определени бройки от длъжностното разписание на съответната администрация поради намаляване или премахване на определена или определени функции в държавната служба. Това води до

прекратяване на служебното правоотношение при условията на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС.

Дефиницията на понятието „длъжност в администрацията“ е дадено в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията. От тази разпоредба следва, че бележите на понятието „длъжност в администрацията“ са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Когато една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДС, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. И двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно.

Сравнението между щатното разписание от 07. 05. 2025 г. и това, което е действало преди него сочи, че длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“, вече има само 5 бройки и то в отдел „Управление на собствеността“, а в предходното длъжностно разписание са били 13 бройки в четири отдела, в които се е включвало и четирите бройки в отдел „Човешки ресурси“, който сега изцяло не съществува.

По отношение на втората, предпоставка длъжността да не съществува като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

Видно от приложената (стр. 45-49) длъжностна характеристика за длъжността „главен експерт“ в отдел „Човешки ресурси“, задълженията за тази длъжност съществено се различават от тези да длъжността „главен експерт“ и „старши експерт“ в новите два отдела на Дирекция „Административно-правно и финансово обслужване“, поради което съдът намира, че действително е налице съкращаване на щата.

В случая, в следствие на разпоредбата на § 2, ал. 2 от ПМС № 26 / 09. 04. 2025 г. и издадената заповед на министъра на електронното управление, задълженията по обслужване и управление на човешките ресурси, се осъществяват от МЕУ като споделени услуги, което е направено именно с цел оптимизиране на администрацията и съкращаване на нейния щат.

В същото време, при избора си кои държавни служители да съкрати административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, тъй като в Закона за държавния служител не е въведено изискване да бъде извършван подбор, така както е предвидено с нормата на чл. 329 КТ. Съдът счита, че административният орган е разполагал с оперативната самостоятелност, по своя преценка да избере, правоотношенията с кои служители на агенцията да прекрати и при упражняването на това право е спазил изискванията за законосъобразност на административните актове.

В този смисъл, право на органа по назначаването е да определи длъжностите, които ще бъдат съкратени и самите служители, които ги заемат. Въпрос на целесъобразност на административния орган е да направи такива структурни промени в администрацията си, които да осигуряват най-ефективно изпълнението на задачите, които са му възложени с Устройствения правилник. В случая прекратяването на служебното правоотношение е извършено след влизане в сила на структурни промени и одобряването на новото длъжностно разписание.

Съдът намира за неоснователни доводите в писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя, че основаниято за прекратяването е устройствения правилник на министерството, тъй като законовото основание за прекратяване на служебното правоотношение е чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и утвърденото ново длъжностно щатно разписание.

Предвид гореизложеното заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Заповедта съответства на относимите материалноправни разпоредби, на изискванията за форма на

индивидуалните административни актове и на целта на закона. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и не са на лице основания, по смисъла на чл. 146 АПК, които да обуславят отмяна на оспорената заповед.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноси, каквото искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено, като същото следва да е в размер определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в действащата към момента на образуване на делото редакция, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. М. М., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ИА-ЧР-202 / 07. 05. 2025 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ за прекратяване на служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Е. М. М., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Д“, ет. 4, ап. 90, да заплати на Изпълнителна агенция „Инфраструктура на електронното управление“ направените по делото разноси в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: